Aº. 1837. No. 2.

Saturdag, den 7den Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Januarij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 5 dezer maand, Nº. 7, zijn ten gevolge van het overlijden van den Eersten Commies bij het Departement van Financien L. J. MEIJERHOFF, de volgende benoemingen bij dat Departement gedaan; als:

Tot EERSTE COMMIES, de Tweede Commies J. G. W. BANFFER.

Tot TWEEDE COMMIES, de Eerste Klerk N. M. SCHUSTER; — en

Tot EERSTE KLERK, de Klerk C. RENS.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, Nº. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijken Ingezetenen, welke zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen Ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of ordo zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *eerste Zitting* houden op Maandag den 9den Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters A., B., C., D., E., F., G., H., J., K. en L.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 23 December 1836.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling, voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Advertentien.

(2105) Op aanstaanden Donderdag, den 12den dezer, des namiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten Sterfhuize van den Heer G. W. BOONEN, doen verkoopen: deszelfs *NALATENSCHAP*, bestaande in: *LIJFKLEEDEREN, MEUBELEN*, diverse *DRANKEN*, en een *PAARD* en *CHAIS*, met de daarbij behoorende *TUIGEN*.

Paramaribo, den 7 January 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(2612) De ondergeteekende in de maand Maart, van hier vertrekkende, verzoekt alle zijne Debiteuren vriendelijk om betaling, en zal op Maandag den 9den dezer, 's middags ten 4 uren, ten zijnen Pakhuize, door den Vendumeester A. SALOMONS verkoopen: STUKGOEDEREN, KRAMERIJEN en veel andere Goederen meer.

P. J. BREDENBACH.

EEREDIENST
BIJ DE
HERVORMDE GEMEENTE.

Op Zondag den 8sten Januarij e. k., des morgens ten *half negen* uren, GODSDIENSTOEFFENING.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 16 — 31 December 1836, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Saratje van Heydoorn, zoon. — Sina van Coronel, dochter. — Johanna Margaretha Christina Wagner, Echtgenoot van ... van Soest, zoon. — Wilhelmina Isabella Brandon, zoon. — Betje van Poppelman, dochter. — Johanna Maria van Huisduinen, zoon. — Rebca Israel Cotino, Echtgenoot van D. J. Lobo Mz., dochter. — Lunette Cohen Lobato, Echtgenoot van D. Coronel; dochter. — Jaël Lobo, Echtgenoot van J. B. de Vries, dochter. — Marianne Benjamin de Vries, Echtgenoot van A. J. Polak, zoon. — Margaretha Elisabeth Betting, zoon. — Anna Lidia Cornelia Rittinger, zoon. — Johanna Hendrina Boodeman, zoon.

OVERLEDEN: Samuel Gerrit Wolff, oud 40 jaren. Jacob Abrahams; zoontje van Isay Abrahams en Eva Benjamin Polak, 6 maanden. — Johanna Maria Geertruida de Friderici, Echtgenoot van George Ludwigh Röperhoff, 22 jaren en 6 dagen. — Carel Willem Boonen, 41 jaren, 4 maanden en 9 dagen. — Hendrik Abraham van Wycks, 44 jaren. — Johan Lodewyk Meyerhoff, 44 jaren en 4 maanden.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Woensdag, den 4 January 1837.

1.) Het Erf en Steenen Voeten, op den hoek van de *Waterkant* en *Heiligeweg*, La. C. No. 114 en La. C. No. 1. ƒ2550. — E. J. S. STUGER.

2.) Het Erf en Steenen Voeten, aan de *Heiligeweg* La. C. No. 2. ƒ1100. — E. J. S. STUGER.

3.) Het Erf, Steenen Voeten en Keuken, aan de *Heiligeweg*, La. C. No. 5. ƒ1800. — L. A. VOIGT.

4.) De verlatene Plantaadje BROEDERSGIFT, gelegen aan de rivier *beneden Commewyne.* ƒ70. — E. J. S. STUGER en J. F. FAVERAU.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 31sten Dec. de Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. R. G. Stanwood, naar Boston; lading 263 vaten Melassie.

Den 4den dezer, de Nd. Am. Brik *Mary en Elize*, Kapt. J. Larvey, naar Gloucester; lading: 40 vaten Malassie.

Mengelingen.

De deugdzame Tafelschuimer, of de Vereffening.

Hoe vaak is de mensch niet aan de spotzucht zijner natuurgenooten blootgesteld! en hoe vele anders waarlijk deugdzame menschen, geven zich niet aan deze zwakheid over!

Er bestaat trouwens eene zekere soort van wezens, aan welke men met regt zijnen spotlust mag bot vieren; ja, die zelfs onze verachting verdienen, namelijk: die tafelschuimers, die lofredenaars, die vleijers, welke hunne loftuitingen omtrent hunne vrienden, naarmate van den maaltijd, waaraan zij deel nemen, uitbeezemen. — Deze voorwerpen zijn onze achting onwaardig; er bevinden zich trouwens onder dit getal, soms ongelukkigen, die hiervan moeten worden uitgesloten, en waarvan de navolgende ware gebeurtenis, ons ten bewijze zal verstrekken.

De Heer *Merval* bezat een aanzienlijk fortuin, hetgeen hij nog dagelijks door zijnen handel in de fondsen, vermeerderde. — Hij gaf prachtige maaltijden, en een elk zal ligt bevroeden, dat zijne vrienden daaraan met het grootste genoegen deel namen. *Clara* zijne dochter, die reeds in hare prilste jeugd, hare moeder verloren had, en alsdan de eer der tafel waarnam, was daarenboven zeer aardig en bevallig; hare geestigheid trok een ieders aandacht tot zich en droeg niet weinig bij, om de prachtige maaltijden, welke haren vader gaf, te veraangenamen; doch *Clara* was echter niettemin van het bedrijven van onbezonnenheden, niet geheel vrij te pleiten.

Durville, een hoog bejaard Kunstenaar met grijze lokken, doch behoeftig en zonder eenigen post, bevond zich steeds bij ieder dezer maaltijden. Zoodra hij plaats aan tafel genomen had, verslond hij als het ware al de schotels, deed dit, bediend zijnde, de spijzen, welke zich op zijn bord bevonden, en sprak geen woord voor dat men zich aan het nagerecht (dessert) bevond, dan alleen, ja, op hetgeen de gastheer voorstelde. — De kleeding van *Durville* was haveloos, kondigde zelfs behoefte aan, en zijne houding links en gedwongen, echter zag men hem nimmer eene laagheid begaan: terwijl hij nogtans steeds de gelegenheid zocht, om aan de familie *Merval* zijne achting te betoonen; doch hij deed dit zoo links, zoo onbedreven, dat men genoodzaakt was daarom te lagchen.

Op zekeren dag, dat het gezelschap zeer talrijk was, trad *Durville* binnen

en groette het eerst Mejufvrouw *Merval*; de vrolijke en geestige *Clara* deed hem, zijn compliment, veinzende hem niet te verstaan, eenige malen herhalen, waarop zij zich tot hare vriendinnen wendde, en in een luid gelach uitbarstte, daarbij voegende: »Deze scherts is wel één' maaltijd en één' groet waardig!" welk gezegde al de aanwezenden toejuichten.

Durville had alles gehoord, maar zeide niets, doch was somberder, maar meer oplettend omtrent hetgeen hij verrigtte. — Eenige dagen daarna, vervoegde hij zich op het uur van het ontbijt, ten huize van den Heer *Merval*. Hij sprak van de voorwerpen, welke zijn kabinet bevatte, en eindigde, met aan den Heer *Merval* te verzoeken, of het geoorloofd zou zijn, dat zijne dochter hem de eer aandeed, hetzelve te komen bezigtigen. — »Ik wil dit gaarne toestaan," zeide de vader, »maar gelief haar dan zelve derwaarts te geleiden, want gij zijt bewust, dat mijn tijd kostbaar is, en ik mij des voormiddags aan mijne bezigheden moet toewijden." — *Clara* kleedde zich, en ging, door den Heer *Durville* begeleid, naar zijne woning. Onder den weg werd er bijna geen woord gewisseld, hetgeen *Clara* verwonderde. Aan het huis van *Durville* gekomen, moest zij, naar eene kleine zeer armoedig gemeubelde kamer op de vierde verdieping klimmen, waar zij eene vrouw vond, bezig met eenig linnengoed te verstellen, benevens vier kinderen, waarvan het oudste het tweede onderwijs in het lezen gaf, het derde speelde, terwijl het vierde aan een droog stuk roggebrood knaauwde. — »Mejufvrouw," zeide *Durville*, »is dit tafereel niet wel één' maaltijd en één' groet waardig? — Ik heb drie maal mijn vermogen verloren, en sinds dat tijdstip, heb ik mij in de droeve noodzakelijkheid bevonden, elders gratis te gaan eten, ten einde daardoor mijn huisgezin in de gelegenheid te stellen, om over mijne portie te kunnen beschikken. — Door tijd en moed vergeet men de slagen des noodlots, doch er bestaan er, welke de ziel verscheuren, en de grijze haren doen ontvallen!... Vergeef, Mejufvrouw! aan de smart van een' ongelukkig grijsaard, dat hij u heeft willen bewijzen, dat hij, hoewel een' maaltijd verlangende te genieten, echter daarom wel een' groet verdiende!" — *Clara* ontroerde op deze taal, haar gelaat verbleekte, en zij zeide, na een oogenblik te hebben nagedacht, met geestdrift: »Ik zal mijn' misslag herstellen, dit zweer ik!" — Waarop zij het huis verliet. »Maar op welk eene wijze deze ligtzinnigheid weder goed te maken? Tot wien mij te wenden? Om dezen ongelukkige in zijnen nood te helpen? Want ik wil hem volstrekt eene gewigtige dienst bewijzen. Maar zoo veeligt de jonge *de Surville*, welke zoo veel invloed bij den Minister heeft, en ons zoo dikwerf komt bezoeken, ja, wiens vader, een vriend des mijnen was, mij niet behulpzaam kunnen zijn? O deze zal mijn' beleedigden vriend eenen post kunnen bezorgen; mijn vader zal zijne bede daartoe wel bij de mijne willen voegen. Maar mijn vader! ik zal hem dan de aangedane beleediging moeten bekend maken?... Hij zal daarover lagchen en dit aan een' ieder verhalen; of veeligt mij berispen en zeggen, dat hem de tijd ontbreekt, om zich met deze zaak te kunnen bemoeijen. Welaan, ik zal zelve mij naar *de Surville* begeven, en hem smeeken, om mijn verzoek te willen geheim houden, dit is wel grievend, doch men moet zich zich vernederen, om eene gepleegde onvoorzigtigheid of ligtzinnige daad weder te herstellen." — *Clara* volvoerde haar ontwerp, en begaf zich naar *de Surville*, doch maakte hem geenszins met het gebeurde bekend; maar zeide hem slechts, dat de ongelukkige toestand van den Heer *Durville*, haar ter harte ging, en hij haar bijzonder zou verpligten, door hem eenen post te bezorgen; zij maakte hem met het ambt, hetgeen zij meende, dat voor hem geschikt zou zijn, bekend, en beloofde hem hare erkentenis, en dit op een' toon, dat de jonge *de Surville* getroffen werd, en zijne voorspraak beloofde.

(*Het vervolg en slot hierna.*)

De arme Visscher.

In November 1807 kwam zekere arbeider, met name *Cornelis Stam*, wonende te Aardswoud, in het kanton Medemblik, op den inval, om zijne fortuin met de vischvangst te beproeven. Tot dit einde kocht hij van tijd tot tijd eenig vischwant, en eindelijk voor 3 gulden een schuitje, lang over steven 7, en breed 2 voet 10 duim Rijnl. over het midden, smal van boord, en van achteren zeer spits toeloopende. Hiermede stak hij in zee, en oefende zijn bedrijf tusschen gezegde plaats en het dorp Lambertschaag, op zekeren afstand van den zeedijk. Eene gelukkige vangst van scharren, gedurende vier dagen, verschafte hem eenen rijkdom van 6 hoepen, en het uitzigt op een goed bestaan, voor den op handen zijnde winter, voor hem en zijn armoedig gezin. Dit goed geluk in den aanvang diende hem zeer tot aanmoediging, zonder juist de gevaren te berekenen, die hem bij ongunstig weder, met zulk een klein vaartuig, zouden kunnen treffen. Van tijd tot tijd stouter geworden, waagde hij meermalen eene sterkere proeve. Dit ondervond hij bevonal op den 18 November van dat jaar. Dien morgen ten 8 ure met eenen matigen zuidzuidwestewind en eene dikke graauwe lucht zee kiezende, roeide hij naar zijne gewone plaats, en vischte ijverig en vrij gelukkig voort, zonder zich over den sterk aangewakkerden wind te bekommeren, waarvan hij weinig of geen' hinder leed. De golven zich echter verheffende, besloot hij, ten 10 ure, naar huis te keeren. Weldra ondervond hij de broosheid van zijne kiel bij zulk eenen tegenstand. De wind lied zich tot storm verheven. Hij moest tegen denzelven oproeijen. Ras gevoelde hij zijn onvermogen, en, wat nog het ergste was, zijn eene riem brak aan stukken, zonder dat hij eenen anderen had, om den gebrokenen te vervangen, noch ook haak of boom tot stuur. Door schrik bevangen, wist hij naauwelijks, wat te zullen doen, te meer, daar hij in de volle ruimte rondom zich geen ander schip of vaartuig zag, van waar hij eenige hulp verwachten konde. Schipbreuk te lijden, of wel, door eene stortzee overweldigd, zijn graf in de baren te vinden, zie daar het uitzigt, dat hem overig bleef.

De smart over eigene roekeloosheid werd nog vermeerderd door het aandenken aan zijne vrouw en kinderen, die, met zijnen dood, in nog veel ongelukkiger toestand, dan te voren zouden geraken. Het was nu reeds 12 ure op den middag geworden, en het gevaar vermeerderde elk oogenblik, bij eene holle zee, welker golven hoe langer hoe hooger stegen. Eene meerdere toenadering tot het eiland Wieringen verschafte hem eene flaauwe hoop. Zich, in den schemeravond, naar gissing slechts omtrent 200 roeden van een' kaapstad aan de zuidoostzijde van hetzelve eiland verwijderd achtende, leide hij zich, aldaar aan strand te zullen geraken. Doch te vergeefs. Stroom en wind ging langs de kust, en hielden hem af. Ook ware elke nadering, door den slag van het water, voor hem doodelijk geworden. Het was nu geheel avond. Daar geene ligchamelijke kracht hielp, poogde hij, door een aanhoudend geroep en gejammer, den een' of anderen eilander tot mededoogen te bewegen; doch ook dit schreeuwen werd, door den heftigen wind en het bruisen der zee, van niemand gehoord. Reeds 7 uren lang had hij nu tusschen hoop en vrees gedobberd, zonder eenig het minste gunstig uitzigt voor den aanstaanden nacht. Er bleef alzoo niets over, dan zich geheel op Gods genade te laten drijven. Hij bond zich met touwen aan zijne kiel vast, in de jammerlijke verwachting, dat hij welras aan dezen of genen oever aanspoelen, en men, zijn lijk opvisschende, hetzelve zouden begraven. Met den overgebleven riem den steven vlak voor den wind houdende, deinsde hij af, zonder te weten, werwaarts deze koers, welken hij vier bange uren achtereen volgde, hem voeren zoude. Eindelijk, door angst en het gedurig uithoozen van zijn vaartuig geheel afgemat, schijnt hij in diepen slaap geraakt te zijn. Gelijk hij van het omloopen van den wind, die in het noordwesten geschoten was, niets bemerkt had, bij zijn ontwaken in den morgenstond, niet weinig verbaasd, in plaatse van hoog stijgende golven, de zee zeer effen en vlak te zien. Het was nu voor het eerst, dat hij het licht van den vuurtoren benoorden Enkhuizen zag, hetgene hij voor eene helder schijnende ster hield. De stroom van het wassend water bragt hem nader bij het strand, en ten 8 ure ontdekte hij de glooijing van eenen zeedijk, dien hij oordeelde tot de Vriesche kust te behooren. Door de branding geenszins langzaam kunnende uitstappen, wilde hij vrolijk aan wal springen, doch viel op de glooijing naast zijne schuitje neder, dat van dezen stoot het eene boord verloor, terwijl de golf over hem henen sloeg. Vol dankbaarheid voor zijn behoud, klauterde hij nu bij de steenen op, en bereikte al juichende den vasten grond, dien hij reeds gewanhoopt had, immer weder te zullen betreden. Met ijzing zag hij nog eens naar het ranke vaartuig om, waaraan hij zich zoo roekeloos gewaagd had, en liet hetzelve aan zijn verder lot over. Niet wetende, waar hij zich bevond, onderrigtte hem een oud man, dien hij ontmoette, dat hij zich op den Enkhuizer dijk bevond. Na zich een weinig hersteld te hebben, haastte hij zich, ondanks, zijne vermoeijenis, tot zijn troosteloos gezin weder te keeren, en kwam, tot aller verbazing, op den 19den te Aardswoud in gezondheid terug, alwaar hij met open armen ontvangen werd, en ook thans nog woonachtig is.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch Brikschip *Sara Anna Cornelia*, Kapt. H. K. Dijkhuis. *Adres bij Gebroeders Reyns.*

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. Johan Nielsen Klint. — *Adres bij C. J. Leysner.*

Het Nederlandsch Kofschip *de Twee Gebroeders*, Kapt. Jan Klaas Potjewyd. *Adres bij J. M. Samson.*

Het Nederlandsch Kofschip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Dresten. *Adres bij J. M. Samson.*

Naar Rotterdam:

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Piet Hein*, Kapt. Eduard Wolde. *Adres bij Josua Lyon.*

Stand der Maan.

7	*Januarij*	*NIEUWE MAAN.*
13	»	*EERSTE KWARTIER.*
21	»	*VOLLE MAAN.*
29	»	*LAATSTE KWARTIER.*

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
7 *ZATURDAG.*	*'smor.*	6-00	*'sav.*	12-00
8 *ZONDAG.*	»	6-51	»	12-51
9 *MAANDAG.*	»	7-48	»	1-48
10 *DINGSDAG.*	»	8-33	»	2-33

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.